

Zuhaitz baten azpian meditatzeke eserita,
geldirik ikusten nuen neure burua denborarekin dantzan
maiatzeko brisara edo haren aire zabalera
makurtzen den belar-izpi baten modura.

Udazkena iragartzen denean
loreen gainean pausatzen den ihintzaren
antza dut
nik, aienatu egin behar dudan honek
eta nahi nuke
dilindan egon ezerezean
txikiagotu
eta ezer ez bihurtu.

Ilunpetako Itsasoan
eguzkia desagertzen denean
bidaiaren eta denboraren amaieran
argi zoragarri batek nondik-nahi beteko ditu begirada eta zerumugak
eta isiltasunean
distira egingo du Lorategietako Uharteak.